

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap azétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Választási leleplezések.

(A mohácsi kormánypárt bünlajstromából.)

Mohács, 1896. nov. 14.

Ha valaki, úgy bizonyára a mohácsi szabadelvűpárt jelöltje tudja kizsákmányolni azt, hogy a választási törvény 89. §-ának ezen intézkedése „a kérvénnyel megtámadott választások felett a kuria ítélt” a mindenható szabadelvű párt jóvoltából mindez ideig holt betű maradt s ha valahol, úgy a mohácsi választókerületben adott a szabadelvű párt jelöltjének vakmerőséget az a tudat, hogy egy szabadelvű mandátumról a képviselőház többségének mosó intézete minden piszkot készségesen lemos.

Nehéz eldönteni, mi lázítja inkább fel a tisztességesen gondolkozó ember vérére: a mohácsi szabadelvű párt jelöltje eszközeinek botrányos volta-e, vagy az a szemérmertlenség-e, melylyel azok alkalmaztatnak?

Ítéljen e kérdésben Magyarország független s jobb meggyőződésű közönsége!

Vétenénk lelkiismeretünk, vétenénk önértetünk ellen, ha a szabadelvű párt jelöltje s bizalmasai által véghezvitt üzelmek közül egynehányat nyilvánosságra nem hoznánk.

Stajevits János, a szabadelvűpárt jelöltje, azzal kürtölte tele Lancsuk községét, hogy ha a lancsuki választók reá szavaznak, ő keresztül fogja vinni, hogy az éppen a lancsuki ellenzéki választók feljelentése folytán jelenleg felfüggesztve levő s fegyelmi vizsgálat alatt álló Sey István, lancsuki körjegyző, hivatalából 48 óra alatt elmozdittatik.

Ugy látszik, a szabadelvűpárt jelöltje a lancsuki választókat magához hasonló törvényismeret s jogéret nélkül való egyéneknek hiszi, úgy látszik, abban a véleményben van, hogy a lancsuki választók az 1886: XXII. tc. VIII. fejezetében szabályozott fegyelmi eljárásnak menetéről tudomással nem bírnak, s elég balgák azt hinni, hogy a községi tisztviselők fegyelmi ügyeiben ítélkező 3 forum megkerülésével egy szabadelvű párti képviselőnek jupiteri szemöldök-rántása is helyettesítheti a törvényes eljárás lefolyását!

Ugyancsak Lancsuk községében bocsátotta szélnek azt a kijelentését, hogy megválasztatása esetén a községet terhelő 2070 frt italmérési haszonbér hátralék az ő közbenjárása folytán el fog engedtetni, illetve leiratni.

Mintha bizony a lancsuki választók nem tudnák, hogy a kincstár érdekeit gondozó faktorok fülének kellemesebb hangzása az adópénz csengése, ha abba mindjárt az adózók sóhaja is belevegyül, mint a Stajevics ur által minden kormányjavaslatra előre is vakon kilátásba helyezett „igen” szavazatnak fuvola zengzete, mintha nem tudnák, hogy ha a kormányvalaha, úgy most van szüksége az ő 2070 forintokájukra, hogy azzal a 43%-ra felemelendő kvóta molochjának áldozhasson!

Németbóly községének Stajevits ur tűzoltó felszerelés beszerzésére 3000 frtot helyezett kilátásba.

Legyen nyugodt Stajevits ur, ön nem fogja 3000 frtos tűzfecskendőjével a németbólyi választó polgároknak az ellenzék zászlaja iránt érzett lelkesedésüknek magasan lobogó lángját eloltani, legyen nyugodt a felől, hogy a vagyonos Németbóly község polgárainak elégséges a maguk ereje közszükségleteik fedezésére, legyen meggyőződve, hogy N.-Bóly polgáraiban van annyi önértet, hogy öntől meggyőződésük árán alamizsnát el nem fogadnak. A németbólyi választók jól tudják, hogy önnek ígéretét beváltani esze ágában sincs, s hogy ön ezt az ígéretet csupán a pártjábéli jogtudósok azon információja alapján tette, hogy azt önnel szemben a benne rejülő turpis causa, a jogcím tiltott voltánál fogva bírói uton úgy sem lehet érvényesíteni.

Jól tudja e járásban mindenki, hogy az ön bőkezűsége az egyes választóknak ígért s meg is adott 5—8—10, sőt 15 és 20 frtok erejéig terjeszkedik.

Tudjuk mi is, hogy Gyurok Ilija mohácsi lakos jövedéki kihágás miatt 5 frt pénzbüntetésre ítéltetett; tudjuk, hogy e felett való bánatában önhöz, Stajevics Jánoshoz ment keseregni; tudjuk, hogy ön a fentnevezett választópolgár financiáiban ekként megbillent egyensúlyt ugyancsak 5 frtoknak kezére leolvasásával helyreállította s megtetézte a bőkezűségét azzal az atyai

jó tanácssal, hogy ha hason bajoknak elejét akarja venni, szavazzon október 28-án a kormánypárt jelöltjére!

Ott a választási lajstrom: le is szavazott.

Tudjuk, hogy ön folyó hó 10-én a mohács—pécsi vonalon utaztában elég vigyázatlan volt akként nyilatkozni, hogy ön a mohácsi választókerület polgárságát vásári árucikknek tekinti s reményli, hogy ezt 20.000 frtokkal sikerülnie fog meg is venni.

Tudjuk, hogy ön maga is megundorodott ez üzelmének színhelyétől, Mohács városától és környékétől, hol önt minden töménytelen ígérete beváltására emlékeztetné, s a fővárosban szándékozik letelepedni, hogy ott kortesei zaklatásától távol elmélkedhessék azon axioma igazságán: „szép a dicsőség, de drága.”

Nunc venimus ad minores gentium!

Dr. Raits Lázár, Stajevits Jánosnak veje, ügyvéd Mohácson. Peres és perenkívüli ügyekben adandó jogsegélyen kívül tőkéknek gyümölcsöző elhelyezésével is foglalkozik. Ez ellen nincs és nem is lehet kifogásunk. De hogy az október 28-diki választás után nyomban, jelesül nov. 2-án és 4-én kelt s kezeink közt lévő levelei tanúsága szerint Dobrokész Sztokán és Wassner József somberekai lakosokat 100—100 frt, Horváth Ulija és társai, dályoki lakosokat 300 forint s másokat különböző összegű tartozásaiknak azonnal leendő megfizetésére hívta fel, azzal fenyegetvén nevezett adósait, hogy különben őket beperesíti, ezt szó nélkül nem hagyhatjuk, mert ezek az adósok a kamatokat Dr. Raitsnak 3—4 hóval előre már megfizették a kezeink közt lévő nyugták szerint s Dr. Raitsnak esze ágában sem állott volna az ekként csupán jövő év január—február havában lejárandó követeléseit jogellenesen most követelni, ha fentnevezett adósok október 28-án nem Jagicsra, illetve a néppártra szavaztak volna. Ugyancsak Dr. Raits Lázár viszi már évek óta Lukácsévics Mio, mohácsi lakosnak, Bárác Stipánné és társai elleni 100 frt tőke és járuléki iránti perét. Miért mondott hát le Mohácson, 1896. október 29-én kelt s kezeink közt lévő le-

SZEIBERT FÜLÖP

EZELOTT

PACZOLAY és SZEIBERT

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy az eddig a **Széchenyi-téren a Nemzeti kávéház** mellett lévő **uridivat-szabó üzletét f. évi november hó 8-án** ugyancsak a **Széchenyi-téren lévő Piacsek-féle hátsó helyre** áthelyezte át és egyidejűleg megemlíti, hogy

bel és külföldi szövetekből

állandóan nagy választékot tart és mérték utáni rendeléseket pontosan eszközöl.

velében Lukácsévics képviselőről, miért peresítette be ezt ezen perben állítólag felmerült 62 frt 07 kr., s ugyancsak ezen 100 frt iránt már korábban vitt perben állítólag felmerült 36 frt 15 kr. ügyvédi díj követeléseiről, ha nem azért, mert Lukácsévics Mio október 28-án Jagics József-re adta szavazatát, bár ez utóbbi éppen Baracz Sztipán és társainak a fenti perekben meghatalmazottjaként járt s jár el?

A két díjkereset a mohácsi kir. járásbírósnál 8790/96. és 8791/96. szám alatt bárki által fellelhető.

Ha még megemlítjük, hogy a szabadelvűpárti választók részére a napidíj minden községben ezredesi fokozat szerint, vagy 8 frtban állapított meg, úgy véljük, egyelőre eleget adtunk elő a „Pécsi Figyelő” folyó hó 5-ikén kelt számában „A kormánypart öröklődései” cím alatt megjelent cikk tartalmi valóságának beigazolására s megadtuk a kellő választ a „Mohács és Vidéke” folyó hó 8-án kelt számában a fenti cikkekre reflektáló „Rágalmak” című közleményre.

Ez utóbbinak írójától még csak azt kérjük, miért nem terjeszkedik ki a mohácsi szabadelvű párt elnöke, tehát a szabadelvű párt belső dolgairól kellően tájékozott faktor által szerkesztett „Mohács és Vidéke” „A kormánypart öröklődései” c. cikkben foglalt ama kijelentésre, hogy a pótválasztásnak kései, a törvény rációja elleni terminusra való kitűzése azon indokból történt, „hogy Bánffy bárót időközben 10—15000 frtok erejéig megpumpolhassák?”

Ezek után azt a kérdést intézzük a mohácsi szabadelvű párt általunk igen tisztelt vezérferfiához, vajjon azonosítják-e magukat jelöltjük és hozzátartozói ilyféle üzelmivel?

A szabadelvű párt önértékes választópolgárai pedig feleljenek: méltónak tartják-e önmagukhoz és zászlójukhoz, hogy legszebb alkotmányos jogaikat ily személyre fecsereljék el!?

* **A mosdózó szerezése.** A vármegye hivatalos lapja, a „Pécsi Napló” mai számában harmadfél oldalas vezércikkben szívesen azokra az igazságokra, a melyeket tegnapelőtti „Bizantinizmus” című cikkünkben elmondottunk. Gyanúsításaira, mintha cikkünket a szerkesztőségén kívül álló olyan alkalmi munkatárs írta volna, aki csak akkor szólal meg, amikor Szily alispánon ütni kell egyet, csak az a válaszuk, hogy e föltevésében nagyon csalódik tisztelt lapotársunk; tapasztalatból tudhatnák, hogy az az illető, kire céloznak, sokkal hamarabb le szokta tenni inkognitóját, mint ők kívánatosnak tartanák, ha kiléte felől érdeklődnek. De most az egyszer ő ártatlan a dologban s bevalljuk, hogy az az inkriminált cikk, mely a „Pécsi Napló”-ék torkán akadt, kizárólag a mi könyhánkban készült s azért mindenkor helyt is állunk.

Hogy a „Pécsi Napló”-nak azt a cikket, melyre tegnapelőtt reflektáltunk, kántorjánosi Mándy Samu írta, meg nem változtathatja azt a nyilvánított nézetünket, hogy a cikkíró hamis tónusból intonált, a mikor a főispán távozása feletti rajnálkozás látszata alatt tulajdonképpen azt fájlalja, hogy a főispánságban nem az alispán következik. Neki ehhez teljes joga is van, mert ő akkor még távol volt Baranyavármegyétől, amikor az alispán azokat a babérokat gyűjtögette a vármegye szolgálatában, a melyeknek fejében a P. N. érdemesnek tartja a főispáni szék betöltésére. Ha ezeket az érdemeket megismerni óhajtáná Mándy ur, csak forduljon a P. N. mostani felelős szerkesztőjéhez, engedné át neki olvasásra a „Pécsi Figyelő” akkori évfolyamait, amikor még ő volt ennek a szerkesztője; ott majd megolvashatja Szily érdemeit a szerkesztő által ékes stílusban méltatva. Ha ezek elolvasása után is megmarad mostani véleményében, tisztelni fogjuk a gusztyusát, de nem kérünk belőle.

Ami azt a balesetet illeti, a mely Szilyt a Kovács István György röpirata révén érte, csak az a megjegyzésünk rá, hogy nem is az a baleset rontotta el az alispán dolgát, amely őt azzal a röpirattal érte, hanem az a takargató kuruzslás, a melylyel az ütött sebet behegeszteni iparkodtak. Bizony az a kuruzsló gyógymód olyan heget hagyott vissza, a melyről senki sem fogja ledieputálhatni, hogy az nem — szépséghiba.

Végül még egy szót a P. N. hivatalos minőségéhez, a melyet most úgy ipar-

kodik feltüntetni, mintha az alispán tisztán irodalompartolási célsáttól inaugurálta volna, ajálván a községeknek a kulturális célokat előmozdító lap támogatását. Nos itt megint csavarint egyet az igen tisztelt „hivatalos” az igazságon, mert abban az alispáni rendeletben (18125/894. sz.) bizony egy szó sincsen irodalompartolásról, vagy kulturális cél előmozdításáról, hanem az az ígéret van benne, hogy az új hivatalos lap „ujévtől kezdve még a kibocsátás napján közölni fogja a közérdektű körrendeleteket, miből főszolgabírák, jegyzők és községi előjárók ezek felől értesítést szerezven a végrehajtási intézkedéseket még a kérdéses rendletek hivatalos kiadmányozása előtt megtehetik.” Ebből a célból figyelmeztette az alispán a községeket, hogy a „Pécsi Napló”-ra a saját érdekükben előfizessenek.

Nos, azóta csaknem két év telt el s mi nem emlékezünk, hogy a hivatalos lap ennek az ígéretnek eleget tett volna, vagy talán két esztendő alatt az alispánnak nem volt alkalmá közérdektű rendeletet kibocsátani és közigazgatási intézkedést tenni?

Az az érdeme mégis megvan a „Pécsi Napló”-nak, hogy úgy Aidinger polgármesternek, mint Szily alispánnak alkalmat szolgáltatott eddig mélyen keblükbe eltemetett irodalompartolási szenvedélyük fényes dokumentálására.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 14.

A mai napra való szent lecke.

Bájos leányzó! Ma este lesz a Vigadóban a jogásztáncestély; hallgassátok meg hát a nevezetes napra való szent lecke igéit.

Először is nem jól vagy az, ha a leányzó nem mulatni való szándékkal megyen a bálba, hanem azért, hogy ott egy leendő vőlegény után vessen ki a hálóját, mert így kívánja azt a mama is, meg az önző világ elcsavart észjárása is. És intelk vala titeket szelidséggel arra, hogy ha bálba menedetek, dobjátok sutba azt a mai kórságos felfogást és táncoljatok, mulassatok kedvetek szerint.

Ha azonban a báltermekben, pogány Terpszichore templomában kimulatátok magatokat, ne feledkezsetek meg arról a templomról sem, hol a szeretet istenének igéit

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

E hét a bucsuzkodások hete volt.

Mind a képviselőválasztásokig ismeretlen, Bánffy báró által felfedezett nagyságok bucsuztak szerény szülőföldjeiktől, s zsebükben a mandátummal vigan zónáltak fel Budapestre — lakást keresni, az új lakásban berendezkedni és az országgyűlés megnyitására valahogy betanulni a képviselői gavalléréletbe. E bucsuzkodó nagyságok között bőségs konservgyárosok is valának, de vala polgármester is, kinek a mi rettegett tolla * vezércikkiről szerint első osztályu temetést rendeztek a városatyák mindjárt hétfőn. De hát mért siettek vele olyan nagyon? Hagyhatták volna szombatira is s ekkor aztán a hét munkáját befejező mulatságul fényes estélylyel — legelső osztályu balotti torral — ülhették volna meg a szeretve tisztelt polgármester eltemetését, kárpótlásul azért a bizonyos elmaradt bankettért?!

Igen ám, de a gyászoló gyülekezet legjobban tudta, hogy a leányzó nem halt meg, nem is aluszik, hanem — aludni fog. Egyelőre a hivatalos szobájában várta édes re-

mény és hat üveg cognac között, hogy mikor viszik meg számára a nyugdíjaztatás örvendetes hírét, ami az emberi kör legvégső határáig 2050 forintok kiutalványozását jelenti a részére. És a gyászoló gyülekezet a meg nem halt, nem is alvó, csak aludni fogó leányzó temetésekor se bírta kivonni magát annak két szép szeme varázsa alól s megszavazta neki szolgálatai elismerésül a várva várt remunerációt. És én azt hiszem, hogy első sorban is ezért siettek ezt mindjárt a hét elején elintézni, sóhajtván, hogy muljék el mihamarabb tőlük a — keserű pohár. És a pohár csakugyan olyan keserű volt, hogy elvette a tisztelt temetőpublikumnak az étvágyát egészen s így megint elmaradt egy diadalmi bankett. S az eltemetett leányzó, bár nem halt meg, most már nyugodtan is aludhat és fog is aludni bizonyára Bánffy báró háta megett, de azért minden fertályesztendő elején — felébred.

A temetést pedig elvégezvén a derék városatyák, már a — temetőügy, amely ezen a közgyűlésen szintén előfordult, nem érdekelte őket. Hja, persze, a temetőben igazi halottak alszanak, akiknek mindegy akárhová dugják is be őket s akik — s ez a legfőbb — nem ébrednek fel minden fertályesztendőben, hogy felvegyék a nyugdíjukat, csak majd a — végítéletkor.

S aztán pedig — le roi est mort, vive

le roi: légvénoztott át ez a nagyon ismert francia közmondás a közgyűlésen s megindult a kombináció (h-va! szedjem ugyebár: kerdezi meggyőződve az a bizonyos „szedőgyerek”) hogy a polgármesteri trónra ki kerüljön? Bizonyára olyan, aki „benszülött” a torony alatt s aki a bollogult politikáját — tovább vezeti. Mert ez a politika ime első osztályu temetést eredményezett a megteremtőjének s az utódnak is eredményez majd legalább egy jó — másodosztályut, ha érdemessé teszi erre magát elődje áldásos politikájának folytatása által. Ami különben fel fog érni egy első osztályu temetéssel is, mert azt már az új városházában rendezik, amire nézve ez a közgyűlés azt határozta, hogy majd — máskor határoz. Érdekes különben, hogy a nagy temetkező gyülekezetben születés is történt. Megszületett a szintügyi bizottság. Az ujszülött a körülményekhez képest eddig még jól érzi magát s születésekor „Parainesis”-t is kapott már, a Somogyi direktorral kötött új szerződés képében, melyet ha a belügyminiszter jóváhagy: az ujszülött sorsa is biztosítva lesz. Ellenkező esetben pedig korán megöregszik, mindenre képtelen lesz és meghal, mint az elődje: végelgyengülésben és saját magát felosztatva.

Akárcsak néhai nagy Törökország. Ott is képtelen a végelgyengült porta mindenre, s mikor e hét elején a Mecsekalkján az az

prédikálják, hogy váljanak majdan ti belőletek egyházatokhoz hű, istenes leányzók, majdan asszony feleségek.

Mert lássátok, romlott a világ. Ebben a romlott világban ti vagytok még a jónak élő kovászai, a földnek szavai, ti vagytok a földi eszenvedések megváltói, a ti gyöngéd homlokotokat annyisszor vérzi a martir kossoru, a ti gyöngéd kezecskéiteknek annyi verejtéket, annyi könnyet kell letörölnie; sziveteknek annyisszor megbocsátani, hogy nem leend erőtök a hit, a vallás ereje nélkül.

Ha a férfivilág a túlzó realismus hajhászásában elpártolt a régi oltároktól, ne feledjétek, hogy a pogány Veszta szüzek ott haltak meg egykor az örök égő tűztű oltár mellett, semmint elhagyták vala azt.

Ne szégyenitsenek hát meg titeket ama pogány leányzók.

Nem mondám én mult urnapi szent beszédemben, hogy a férfiak szinaranyak, hogy a világ ferde gondolkozását egyedül ti leányzók tápláljátok. Nem!

A férfiak első sorban önzők; ő közöttük ma 75 százalék hozomány vadász.

Am ne higyjétek, hogy az ilyen vadászaton alapított házasság a boldogság kikötőjébe vezet. Nem egyszer Sodoma pusztulása jár a nyomában.

Hát ti bájos leányzók, ti az élet ékecsései, akik körül forog a világ, ti szálljatok le első sorban a nagyszás szekeréről és tanítsátok meg a nagyszás hóbortosait, a hozomány vadászok futkározó seregét.

A nagy névnel, az üres stéberségnél, az aszfalt-koptatóknál becstüljétek többre azokat a névtelen embereket, akik nem érnek rá untatni benneteket kölcsön kért bókokkal; akik munkában, asztalnál, műhelyben izzadnak, akik nem érnek rá elrontani a becstület házában — mert az egyetlen nemesség, becstület csak a munka, bármit mondjon a világ — és akiknek szive nem kopott még el a világ szerelmi borszején a sok kézen való forgástól, akik ha egy egy bálba fölvetődnek, mulatni akarnak, pihenni, asórazkosni a munka után.

Becstültsétek magatokat érték szerint és becstüljétek a férfiakat értékük szerint.

Tegyetek úgy, mint ama kedves leányzó ki szent beszédemre lelkesen megfelelt vala, akit én levele után meg kérnek magamnak, ha még más meg nem előzött és ha már én

örömkialtás sugott végig, hogy nincs polgármester, viszont az európai sajtó visszahangszt a nincs béke véaskialtástól.

Hejh, bájos is az uralkodás; legyen az az uralkodó az oszmán nép padisáhja, vagy akár egy kormányparti szubvencióra éhes ujság vezetője is. S különben bájos most, mikor Törökországon a jóbarátok már esztozkodni akarnak s mikor a politika hullámzásai főispánokat képviselőkké lenni kényszerítenek s alispánoknak pedig meghozzák a nyugdíjat; debuissest pridem!

Lám a szép portugál királyné, aki részt vett Mária Dorottya és Orleansi Fülöp Bécsben tartott menyegzőjén: kivétel e tekintetben. Az ő férje is király, — de hiszen a nóta is azt mondja, hogy „vigan dudál a portugál.“ Vagyis a portugál királynak nincs semmi baja. S ezt legjobbn mutatja az a vig élet, amiben részt vett a portugál királyné e héten Budapesten. Elment mindenhova, ahol látni, hallani lehetett, megnézte a Hauer Gyuri „Ezer év“ ét, a törénelmi csarnokot a kiállításban és a Somossy-orfeumot. S itt astán annyira megszerette a csárdást, hogy egy este magához invitált hat orfeumi hölgyet, meg Muncy Lajost, a híres cigányprimást és mulatott a csárdáson, a világ legszebb táncán. Tűzzel járta előtte a hat szép ballerina, de akkor jértak volna még csak igazán tűzzel, ha a királyné asszony helyett — felséges férje

egy általa ajánlott minőségű leányzónak nem adtam volna szavamat.

De beszámolok szent beszédemet; hiszen untató a prédikáció, pláne ujságlapban.

Am ha a családi életben egykoron unatkozni nem akarandotok, ne untasson benneteket e prédikáció, hogy ne kelljen egykoron nektek prédikálni a ti férjuraiteknek, mert meglátandjátok, hogy nem fogand az majd ő rajtok semmit.

Hanem legyetek ti azok közül valók, kik farsang után az anyakönyvvezető és pap előtt is azt mondandjátok egy férfinak és azt mondja az a férfi is tinektek: „A te nőped az én népem, a te Istened az én Istenem, az egy halál sem választ el engemet tőtőled.“

Tánra hát, most a bálba, majd a lagziba s azután ne táncoltassatok ti és ne táncoltassanak titeket; de járjátok együtt az élet végéig a sirig. Amen!

Napirend 1896. november 15-én. és 16-án

Naptár: vasárnap, nov. 15. — Róm. kath.: Lipót. — Prot.: Lipót — Görög-kel. (nov. 3.) Aitalasz — Zsidó: Kislev h5. — Nap két 6 óra 51 perckor nyugszik 4 óra 6 perckor. — Hold két délután 1 óra 46 perckor; nyugszik éjjel 1 óra 46 perckor. — Hétfő, nov. 16. — Róm. kath.: Ödön. — Prot.: Ödön Gör.-kel. (nov. 4.) Nikánor. — Zsidó: Kislev 11. — Nap két 6 óra 52 perckor; nyugszik 4 óra 4 perckor. — Hold két délután 2 óra 1 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 40 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg légnymás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, fagy később borulás és hőemelkedés várható.

Színház: Vasárnap délután „Vigécek“, este „Faluroszka“. Hétfőn: „Durand és Durand.“

— (A pécsiiek otthona a kiállításban.) Eltűnt a fényes tündérváros a budapesti városligetből. A liget fáit az ősz megfosztja díszzeitől s azok lombtalanul, dísz nélkül állnak ott, a hol szép május hótól október végeig nyüszögött az emberár. hol megfordult az ország utolsó sugában lakó ember is s hová a világ minden részéből érkeztek vendégek, hogy megnézzék a magyar ezeréves fennállásának emlékeit s a millenniumi kiállítás nagyszerűségét hirdessék otthon, ha hazatérnek. Két hét óta csendes már a városliget s a benne fennállott tün-

nézte volna őket. Hanem hát a portugál királynak is van annyi gondja, hogy nem gondolhat a Somossy mulató ballerínára.

A hét közepén pedig ismét hangzott az országban sok helyen, hogy ki a vivát? Nálunk, Baranyában is dolguk akadt a szavazó polgároknak s a szentlőrinci kerületben megismételték október huszonnyolcadikát. Ugy azonban, hogy a néppártnak belefájdult a feje s lefújt neki nálunk mindörökre amen! De lefújtak a néppárt aranygyapjas vesérének, Zichy Nándornak is, mert ő is megbukott Kecskeméten. A Petőfi híres városa megfogadta, hogy Zichynek buknia kell, a mért el akarta halászni régi képviselője elől a kerületet s annak vermet ásott; hát maga esik bele. S ezt a fogadást meg is tartotta, kész lévén az ördöggel is szövetheteni, vagy kormányparti jelöltre szavazni (a mi különben egyremegy), hogy a néppárti aranygyapjas főkolompós be ne jusson az országházba. Igric kollegánk el is készítette előre a sirató verset, mint akár a távozó polgármester jóakarói a dicshimnuszokat, de a vera sehogysem akart véget érni s végre is „töredék“ maradt s ennyi az egész:

Aranygyapjas birkapászor
Két helyen is próbálkozott
És ime az országházba
— Mindnyájusknak öröme —
Im mégis be nem juthatott.

dérvároera csak sóhajtván, az édes visszaemlékezés búskomorságával, emlékezés feletti fájdalommal gondol vissza mindenki, a ki látta szépségeit s érte benne az élet nagyságát, az emberi alkotó erő hatalmas voltát. Készen voltak azonban, kik a majdnem négy millió látogató közül olyan kedves, olyan barátságos otthont találtak volna a kiállítás területén, mint mi pécsiiek. A kiállítási korszón, a fontaine lumineuse közelében állt egy középkori lovagvár emlékeztető épület s benne a hásiasszonyok mintaképe fogadott bennünket szeretettel, kedvességgel s maga volt a megtejesült szeretetlemlő figyelmeség mindnyájunkkal szemben, kik Pécsről vagy Baranyából rándultunk fel a kiállításra. A kiállítás labirintusaiban más halandó szászával kereste egymást egész nap és nem tudott találkozni, hogy baráti kezet kipihenhesse magát; nekünk biztos találkozási helyünk volt ez a középkori lovagvár, hol nemcsak ismerőseinkre, barátainkra, de olyan vendégszeretetre is akadunk, amely végtelenül jól esett idegenbetévedt lelkünknek, mert éreztük rajta az otthon melegét, szeretetét. Ez a középkori lovagvár a Littke-pavillon volt s annak szeretetlemlő arnője, Littke Józsefné urnő a pécsiéket legszívesebben vendégszeretettel fogadó hásiasszonyuk. Littke Józsefné urnő teljes héthónap körül fennvolt a kiállításban, lankadatlan buzgalommal ügyelt fel a pavillon vezetésére, melyben gyermekei segédkeztek neki. Mindennek ő volt azonban a lelke; mindenkit, lett legyen az bár amerikai idegen is, figyelemmel fogadott, de minden emberfeletti munka közben sem feledkezett meg rólunk s mindig azon volt, hogy a pécsi vendégek otthon legyenek a pavillonban. Mint értesültünk, legközelebb egy társaság külön is ki fogja fejezni köszönetét azért Littke Józsefné urnőnek, a ki szívvel-lellyel s szeretetlemlő figyelme által valóságos otthonává tette a kiállítási Littke-pavillont a pécsiéknak.

— (Királyi tanácsos.) A király Sey László Baranyamegye árvaszéke nyugalmazott elnökének, sok évi közszolgálat alatt szerzet érdemei elismerésül, a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— (Szász forint a népkönyha javára.) A pécsi községek mindenkor hivataluk megalatán állva, a humanizmus

S a nyáj most így fogat bőgve:

A néppártnak vége, vége!

Hja poraz, a néppárti vesérről aranygyapjas mivoltának egész fenelegében ily bájos ihletett poémát írni, hát most, bukásának gyászos sötétje mellett!

És most már csakugyan vége a választási küzdelmeknek; maradt ugyan még egy-két pótválasztás a jövő hétre is, de hát azokkal, valamint az egy-két új választással alig gondol most Bánffy. Ő már teljes mániában van s talán fél is, hogy mit csináljon a borsasztóan erős mameluk párttal. Hanem azért folyik a küzdelem például Mohácson is, hol a kormányparti jelölt már behordatta a kukoricatermését (talán el is adta?) s most teljes szívvel-lellyel utána lát a mandátum biztosításának. Ámbátor ez a biztosítás előnyös sem akar nyélbe sűtődni az egyesült ellenők miatt s bizonyára nem is lesz belőle semmi, bár — a harmadrangu negyedhivatalosok szerint — győzelme „több, mint bizonyos.“

És ránk jött e héten a tél is. Hiába, mulandó minden; el kell mulnia a „vénsasszonyok nyarának“ is, hogy helyébe lépjen a szepek, a thea-estévek és táncmulatók évadja. Szombaton este — e hét fényes befejezésül — jogásznak már meg is tartják az ő táncmulatójukat, a mi, hogy fényesen fog sikerülni, az valóban több, mint bizonyos.

Ha valakin állna ugyan, megfontolná jogásznak méltóságát. Hja, mert nem feledte

érdekeit is képviselik és a jótékonyaságnak első harcosai. Közöttük különös elismerés illeti meg e tekintetben a Pécsi Takarékpénztár, mely intézet mindenkor figyelemmel volt a humanizmusra és elsőnek láttuk mindenütt, hol a jótékonyaság gyakorlására volt szükség. Ime most is, hogy a hideg télidő beálltával a pécsi jótékony négyelet szervezni kezdi a felállítandó népkonyhát, az intézet belátva, hogy mily nagy szolgálat ez a humanizmusnak, száz forintot küldött Reeh György, rendőrkapitány, egyleti titkár kezeihez, a népkonyha javára, a mely szép adományért az egyelet e helyen fejezi ki a Pécsi Takarékpénztárnak hálás köszönetét.

— **(Halálozás.)** Eberling Máttyás, babarci esaperest mély gyász érte. Édesanyja tegnapelőtt reggel fél 9 órakor 85 éves korában elhunyt. Az általános tiszteletnek örvendő matronát ma helyezték nagy részvét mellett örök nyugalomra.

— **(Mezőrendőri kihágások.)** Dárda községben a mezőrendőri kihágások már annyira napirenden vannak, hogy a kár már alig elviselhető s dacára a kellő számú mezőőrnek, a tettesek nem kerithetők kézre. A községi bíró felhívta az előjáróságot, miként időközönként néznének ki a mezőre s maguknak meggyőződést szerezzenek, hogy a tiltott legeltetés nem üzetik e? Lerner Ferenc esküdt is ily célból ment ki f. hó 9-én, s sikerült is neki Petlovác Szávót tiltott legeltetésen fogni, ki is midőn kérdőre vonatott, azzal felelt, hogy botjával addig ütötte Lernert, míg botja össze nem tört, azután torkon ragadta és ruháját teljesen letépte. Lerner így összeverve panaszt tett a főszolgabírónál, ki az ügyet hivatalból áttette a járásbíróhoz.

— **(Póttartalékosok lögyakorlatai.)** Folyó hó 23-án és 24-én (hétfőn és kedden) az 52 gyalogezred póttartalékosai lögyakorlatot tartanak a mecsekhegyi lövőtéren. Ez alkalomból, az esetleges balesetek

ám el még mindenki, hogy jogászaink mikép viselkedtek a választási harcban, nem pedig egy valaki, a kihez szintén elvitték a táncmulatságra szóló meghívót. És ez a valaki így válaszolt a deputátusoknak:

— Szerencsétlen fogom multságukat; elmegyek, hogy annak fényét megjelenésem által emeljem!

Hát kérem alássan, ritka is egy-egy multságon holmi dupla nagyságos ur, de jogászaink mégis azt mondják, hogy nem biznak a meghívott megjelenésében, mert savanyubb arccal tette ezt a büszke kijelentést, mint hallgatta ezelőtt vagy három héttel azt a bizonyos nótát, mely egy szép füles alatról (no nem arról) szól.

De hát mindnyájunkat érhet baleset. S még majd beváltja a szavát, csak azért, hogy a jogászok multságát — elrontsa!

Különben pedig csendes vala ez a hét nagyon. Semmi érdekesség, semmi szenzáció, semmi örvendetes ujság.

De mégis — egy.

A jótékony négyelet megint fog tartani vasárnap délutáni uzsonnát. Ezt a hirt ezen a héten hallottuk és megörültünk neki: Mert nincs hely a világon, hol kedvesebben, kedélyesebben és izletesebben lehetne uzsonnázni — a szegények javára, mint itt.

Jöjjetek hát gyönyörű vasárnap délutánok!

Kövágó Óra.

elkérülése végett, a kocsi és gyalogközlekedés el lesz zárva.

— **(Razzia.)** A közönség vagyonzbiztonságára fáradszónalul felügyelő rendőrségünk az éjjel ismét razzia tartott Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos vezetése alatt. A razzia megint jó eredménnyel járt, mert 11 darab hely és foglalkozás nélküli egyént fogtak el, a kik mindannyian megtestesült fenyegető veszedelmét képezik, különösen igitéli időben, a vagyonzbiztonságnak. Az elfogott csavargókat illetőségi helyükre fogják toloncolni.

— **(Elveszett kölcsönsegélyző egyleti könyv.)** Kramarics János szegény munkás ember, fáradságos keresményéből félretett kis pénzecskejérőlszólo kölcsönsegélyző egyleti könyvét elvesztette. A becsületes megtaláló adja át az elveszett könyvet a rendőrségnek.

— **(Csillaghullás.)** Az éjjelre jelenték a csillagászok a novemberben látható legfényesebb és legsűrűbb csillaghullást. A derekasan hideg és fagyos éjszakában 11—12 óráig még nálunk is akadtak a csillaghullásért lelkesedő egyének, kik vizgálták a csillagos eget, de olyan nagyon feltűnő csillaghullást nem láttak. Éjjelután aztán sűrűbb csillaghullások következtek, de ezeknek már alig akadt egy-két szemlélőjük. Mert hiába a legszebb hullócsillag látványánál is többet ér már a vaskályhákban ropogó fahasábok lángnyelveinek szemlélése.

— **(Sikkasztó péklegény.)** Malek Pál helyheli sütő jelentette a rendőrségnek, hogy Schmelzer Áron nevű kéthelyi születésű, segéde tegnap este tizenhat forinttal eltűnt. Őt magát nem bánna, csak a 16 forintot ne vitte volna magával, a melyet ő nem ajándékozott oda neki s viszont a legény se kért rá engedelmet, hogy magával vihesse azt utiköltséggül. A rendőrség egyelőre meghallgatta a mester panaszát s ha az kívánni fogja, elrendeli a megszökött legény nyomozását, hogy a tizenhat forintot, ha lehet, visszaszerezze a gazda részére.

— **(Talált kulcsok.)** Tegnap este a színházban egy csomó apró kulcsot találtak. A kis kulcsok pénzest fiókokba valók s épen ezért szoros felügyelet alatt tartja őket a rendőrség, hol igazolt tulajdonosuk ha jelentkezik, átveheti őket Reeh György rendőrkapitánytól.

— **(Baromfi-tolvajok.)** Tegnap reggelre a Báthory utcában egy házból hat darab apróságot elloptak. A tolvaj igen ismerős lehetett a helyi viszonyokkal, mert a házban, hol sokan laknak, észrevétlenül tudta a lopást elkövetni. Ezzel egyidejűleg ajánljuk a közönség figyelmébe, hogy bármely és bárhol történt lopást azonnal jelentsenek be a rendőrségnek. Mert a késedelem csak előny a tolvajnak, hogy a lopott dolgon könnyen tuladhasson. S viszont gyakran úgy vélekedik a kárvalott egyén, hogy kára igen csekély s nem is érdemes azt bejelenteni. Pedig nem egy esetben megtörténik, hogy épen a jelentéktelen lopásból kifolyólag nagyobb lopásokra is rájön a rendőrség s a nyomozás egy-egy csirketolvajra is nagyobb bűnököt derithet ki. S végre a közönségnek saját érdeke az, hogy a vagyonzbiztonságra bármily

tekintetben veszélyes egyének ne hordhassák el irhájukat szárazon, hanem az igazságszolgáltatás kezébe kerüljenek.

— **(Életunt ember.)** Lobrekovits István, szállóköz-utca 3. sz. alatti lakos, megunhatta az életét. Az életunalom aztán arra a szörnyű gondolatra vitte, hogy a vonat alá fekszik. E szándékát végrehajtandó, kiment a vasuti pályaházhoz és ott megleste az alkalmat, mikor észrevétlenül végrehajthatja szörnyű szándékát. Midőn az 1908. sz. vonat berobogott, odavetette magát elébe. Azonban úgy látszik a sors könyvében nem ilyen halál volt megírva a számára, mert a mozdony elé alkalmazott kotró-seprű eldobta a sinekről s így semmi baja sem történt. Ma a vasutigazgatóság átirt a rendőrkapitánysághoz, hogy hallgassa ki az öngyilkosjelöltet, hogy miféle szándékból dobta magát a vonat elé. Az életunt ember aztán meg is jelent ma és kijelentette, hogy nagyon el volt keseredve és azért akart megválni az élettől; de a sors megtanította, hogy ne tegyen akarata ellen és most már nem is gondol az öngyilkosságra.

— **(Az igazi tél.)** Ma száraz fagygyal köszöntött be az igazi tél. A sétatérről kocsiszámra hordják a gesztenyefák leveleit, melyek még tegnap is lombosan állottak s az éjszakai hideg szél mind letarolta diszeiket. A megyéből több helyről jelentenek levelezőink hideg időt, a mi az igazi tél beálltát hirdeti. Így dárdai levelezőnk azt írja, hogy ott már tegnap nagy fagy volt s reggel 6 órakor a hőmérő 6 Reamur fok hideget mutatott. Semmi kétség az iránt, hogy elmúlt a jó idő és itt a tél s nemsokára majd havazásokról is adhatunk jelentést, a mikor aztán megjelennek a lapok hasábjain az utszólén megfagyott koldusok, a hóba veszett drótostótok és azok a bizonyos csizmák, melyekben azoknak a bizonyos farkasok által felfalt kéményseprőknek a lábai vannak.

— **(Megmaradt az életnek.)** Mint értesülünk, a kigyó utcai kaptafagyárban szerencsétlenül járt Csillag Mari, munkás leány, akit egy gép transmissió-szija egész fejbőrétől megfosztott, egész mostanáig a városi kórházban ápolatott. Az orvosi tudomány megtartotta az életnek a szerencsétlenül járt leányt, aki most már annyira jobban van, hogy rövid idő múlva kikerülhet a kórházból. A baleset következményeit azonban még sokáig fogja érezni, mert a gép szija egész fejbőrétől és hajzatától is megfosztotta s haja majd csak még ezután fog kinőni.

— **(Meglopott kanász.)** Lenvai János, simontornyai (tolnamegyei) kanászt a napokban meglopták. Meglehető nagy sertéscsordát tartott, melynek őrizetére ő maga ügyelt fel. Nem is volt baja semmi. A csorda szépen növekedett, mert hiszen a közmondás is azt tartja, hogy — gazda szeme hizlalja a nyáját. Volt már abban olyan anya sertés, a mely megért 35 frtot is, a mellett bőven valának stüldők is. A gazda éjjelre egy nagy ólba zárta a sertéseket, mely ott volt a háza mellett s így minden legkisebb zajt is meghallott. És mégis, a mint egy reggel kihajította az ólból a csordát, meglepetve vette észre, hogy abból hiányzik

először is az anya sertés, a mely maga 35 frtot ért, a mellett másik három koca, a melyeknek az ára 75 frt volt, végül hat stüdd, melyekért szintén megadtak volna vagy 60 frtot. És az ellopott sertések nem is voltak sehol; valami vakmerő és szerencsés kezű tolvaj elhajtotta őket akkor éjszaka. A meglopott kanász bejelentette kárát a győnyi szolgabíróságnak s most körözik a sertések elhajtóját.

— **(Arcon rugta a ló.)** Pap András, szentlőrinci lakos, ma reggel kocsin jött be Pécsre. A Cirják-féle szállóban szállván meg, midőn lovait bevezette a jászolhoz, egy az ott levő lovak közül kiugrott és a szegény embert arcon rugta úgy, hogy arcsontja is eltört és szeme megsérült. Ápolás végett bevitték az irgalmasok kórházába.

— **(Savanyukáposzta — orvos-ság.)** A magyar Kneipp egyesület hivatalos közlönye, a „Kneipp-Lap,” a mely a wörishofeni apostol gyógyító módjának Magyarországon való terjesztését tűzte ki céljává, — legújabb számában leírja, hogy Kneipp micsoda gyógyító hatást tulajdonít a savanyu káposztának. Egy kitűnő orvos — Kneipp szerint — ez mondotta: „Ha sok betegre akarunk szert tenni, tiltsuk el az embereket a savanyított káposztától.” (Kneipp nem ilyen egoista — ő melegen ajánlja hűveinek a savanyu káposztát. A gyógyerő már a növényben nyilvánul a besavanyítás előtt. A káposztalevél a sebeknél hűsít s egyhíti a fájdalmat. Tegyük csak fejfájás alkalmával pár

levelet homlokunkra, csak úgy tolul fejünk-ből az izzadság. Ugyanez a hatás a fej vagy gerincszagztatásnál, a szabánál (Hexenschuss) gyuladásánál és súlyos szűdésnél, csak pár levelet tegyünk föl. Megbecsülhetetlen szolgálatot tesz a savanyu káposztalevél sérüléseknél, akár égés, vagy megvágás által támadt a seb. Ily esetben egy darab vásznat bemártunk káposztaléba s a fájó helyre tesszük. Ennek ismételt alkalmazása gyorsan hűsít és gyógyít. Ha a lé nagyon erős, fülhiggitjuk vízzel. A káposztalé kitűnő még fülfájásnál és nagyot hallásnál is. Este egy bemártott lapot teszünk a fülre, s ezt ismételjük, valahányszor fölébredünk. Jó sikerrel alkalmazható a káposztalé még zuzódásoknál, gyuladásoknál, valamint mérges marásoknál. A főtt vagy olajos káposzta rendbe hozza az emésztést, mert tisztítja és erősíti a gyomort. Délelőtt élvezve, gyöngíti az alkohol kellemetlen hatását. Azonban — mondja a mértékletes Kneipp — azonban Kneippistának nem szabad magáról soha annyira megfeledkezni, hogy a savanyított káposztára a „Katzenjammer” ellen legyen szüksége.

— **(Szerelemföltő szakácsnő.)** A szerelem, hogy sötét verem, ezt már megénekelte a költő régen, de nélküle is tudja mindenki. Tudják még a szakácsnők is, pedig ezek nem olvassák a költőket, hacsak nem a sajtoboltokból vitt portékák borítékjain. Tudta ezt Molnár Zsuzsa, zsidói születésű szakácsnő is, a ki szerelemföltésből a vele egy házban lakó szolgálat alaposan

elverte. S aztán, mert félt a büntetéstől, meg szerelmében csalódott szívére balssamot máshol óhajtott keresni, ismeretlen helyre szónázott. Most keressék.

— **(Nikolausz Jancsi.)** Egy német-nyelvű körösvény érkezett ma a pécsi rendőrséghez egy stájerországi kis városból. Valamint Nikolausz Jancsit ajánlanak a rendőrség figyelmébe, a ki ott csavargásért lett letartóztatva s a ki veszedelmes tolvajnak látszik. A rendőrség azonban — bár igen sok tolvaj urasággal volt már dolga — Nikolausz Jancsit nem ismeri és így nem is kíváncsi rá, hogy Nikolausz ur hová való és merre van hazája?!

Jegygyűrtük Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriási szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brilláns fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árak mellett található Schönvald Imre ékszerészénél, Pécsen király- (fő) utca, a Hattyu épületben.

Művészet, irodalom.

○ A bőregér. Strausznek est az örök-szép zenéjű operettjét tegnap meglehetősen szűk publikum élvezte végig, jókat mulatván a bohókás szövegen, s elandalodva a fülbemászó dallamokon. A szereplők közül különösen kiemelendők Juhász Ilona (Rozalinda), ki tegnap nagy bravúrral énekelt s a második felvonásbeli magyar dallal annyira magával ragadta a közönséget, hogy est a dalt meg kellett ismételnie; továbbá Kiss

hódításra, diadalra van teremtve. S a hogy a nagy álló tükörbe meglátja magát tetőtől talpig, asszonyi szépsége egész varázsával érzi, hogy nem az ő számára alkotta a sors a lemondást, hogy bár csalódott is s bár üres szívvél is áll ismét az életben, de kétségbeesni nem, csak bizni lehet. Csalódását ki sem ismeri; de rajongva érte az egész világ.

És mélyszégyen megvetést szánalommal vegyesen érez az iránt a férfi iránt, a ki ész nélkül lett rabszolgája s most gyáván akarva tőle szabadulni. S kedvet érez magában, hogy felkeresi, szemébe vágja gyávaságát és feloldja a szavától. Hadd lássa, hogy nem esik miatta kétségbe; a mint azt úgy is fátni fogja, hogy ő marad az a mi eddig is volt, a szép, a körülrajogott, az uralkodni tudó asszony.

De ha esetleg szépsége varázsától csakugyan nem birna szabadulni Erdős és beleegyeznek a házasságba? Ah, most már ő nem akarja ezt; vissza fogja neki dobni szerelmi felhevülések közben tett ígéretét és ezzel vége. Üres szívvél, üres lélekkel indul további útjára; most már van hozzá ereje. Megtanította a szerelem, a mit sokáig nem ismert; de mióta ismer, csak boldogtalanságot nyújtott neki s állandó örömet soha.

S végre is kell-e azért neki üres szívvél, üres lélekkel átvonszolni fiatal, szép életét egész a sirig ezen a léten?

Nincsenek-e jó barátai s kérdőre vonhatja-e valaki cselekedeteiért?

És itt kéjesen megrándul formás, szép teste. Ah! milyen édes lesz az bossznak is, hogy ha most Sárváry Hermann gróffal vigasztaltatja meg magát, hiszen ugyis

Vendégei csak hajnal felé távoztak, megittasodva a mámortól, mit a háziasszony szépségének, szeretetreméltó búzájának varázsa keltett bennünk.

S mikor Liána, távozásukkor az utolsó mosolylyal bucsuzott el tőlük, senki sem gondolta a vendégek közül, hogy a bájos, a hódító asszony kebleben milyen vihar dúl, szívét milyen kin emésztí.

S mikor szobájába tért, nem engedte magát levetkőztetni a Flóra komorna által, hanem elküldte azt magától.

— Menj, ügyelj fel a termék rendbehhozására. Aztán pedig mindenki feküdjék le; te is. Holnap délelőtt senkinek sem vagyok itthon, érted? . . . Pihenni akarok.

— Értem, asszonyom. De ha talán . . .

A lány bizalmas hangú kérdését nem engedte befejezni Liána.

— Senkinek sem, punktum. Mondom, hogy fáradt vagyok.

S aztán egyedül marad.

Lázás sietséggel vesz elő egy kis íróasztalból egy teleirt levélpapírokat. A levélben le van leleplezve Nemes Ferenc s csak a napot kell beleírnia, hogy mikor találja szeretőjénél a felesége. S a mint a másnap estétjét beleírja Liána, gyorsan lepecsételi, megcímezi s csemet.

A csemetésre besiető komornának átadja a levelet.

— Küldd el az inast ezzel a levéllel a főpostára. De ráparancsolj, hogy odavigye; mert a címzett kezébe kell jutnia mindjárt reggel.

S mikor Flóra a levelet átvevén, távozik, Liána

Pista (Eisenstein), aki nagyon elemében volt, aranyos jókedvével felvillanyosította nemcsak a későnőket, hanem játékosait is; Késdy Juliska, akinek Adél szobaleány egyik legjobb szerepe sőt is kitűnően alakította meg. Igen jók voltak még Polgár Frank foghásigasztató szerepében, Erdélyi Falke jegyző szerepében, Boross Frosch börtönőr szerepében, a mit azonban nem mondhatunk el Thurnsónóról, aki nagyon is természetesen akarta adni Orlovsky herceg életunt szerepét, de bizony csak unalmassá tette azt!

○ Az Uj Idők e heti száma a következő érdekes és változatos tartalommal jelent meg: „Az eladó leány”, elbeszélés, írta Cöbel Minka. „Olvas földön”, Gárdonyi Géza költeménye. „A negyvenéves férfi”, regény, Tábori Róberttől. „Az ecsedi lép lecsapolása”, (nyolc képpel) írta Wieser Miklós. „Az orange”, Lyka Károly novellája. „A királyi hercegnő sarkantyúi”, epizód Mária Dorottya kir. hercegnő ifjúságából, írta egy udvarbíró. „Elmult”, cikk a kiállítás bezárásáról, és a rendező rovatok.

Közgazdaság.

□ A burgonya már is rothadásban van; a télre tán hirmondója sem marad, holott a népnek ez egyik tápláléka; a garmadákban naponként válogatják a rosszat; teregetik, szárogatják a rosszat; de mind hiába!

□ A gyümölcsfatermesztés érdekében. Amint értesültünk, a földmivelésügyi miniszter a hazai gyümölcsfatermesztés érdekében a kinostári erdőhatóságokat nemessítésre szolgáló vadgyümölcs-alanyok tenyésztésére utasította. A miniszter ezen intézkedése által lehetséges lesz, hogy a nemes gyümölcsfa-oltványok elegendő számban itthon termeltessenek, ami közgazdaságilag annál inkább számbavehető előny, miután ebbeli szükségleteink fedésénél eddigelő részben a külföldre voltunk utalva. Ezen, az érdekelt körök által örömmel fogadott intézkedés egyébként azt is célozza, hogy ezáltal a közutaknak gyümölcsfákkal leendő befásításához a szükséges anyag rendelkezésre álljon.

TÁVIRATOK.

Bucsuó polgármester. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kammermayer Károly ma délelőtt bucsuzott a tisztviselőktől. Gerlóczy alpolgármester intézett hozzá beszédet, amire Kammermayer meghatva válaszolt. A tisztviselők emlékiratot nyújtottak át a nyugalemba vonult polgármesternek.

— **A fumei podesta lemondása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ciotta János fumei podesta lemondását miután nem akarta visszavonni, a tegnapi esti közgyűlés mély sajnálattal vette tudomásul. Ezenkívül a város egyik főbb utcáját, valamint a vízvezetékét nevével fogják elnevezni; valamint arcképét a tanácsteremben kifüggesztik.

— **(Tolvaj orvos.)** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi rendőrség ma délelőtt kiadta a hivatalos communiqué, mely mindenben megerősíti a lapok híreit Korotnai (Krick) Árpád lopásáról, aki eleinte mindent konokul tagadott, de később töredelmes vallomást tett. Letartóztatni azonban nem lehetett, mert ágyban fekvő beteg és őrizet alatt lekászán hagyatott. A rendőrség özvegy Pacsuné hagyatékából eddig 10 ezer frt hiányt konstataált. Korotnai öngyilkossági szándékból elővett egy méreggel telt üvegcset, azonban elvették tőle. Török Lina szobaleány beismerte, hogy ezer forintot lopott az özvegytől, de tovább kihallgatásától el kellett tekinteni roppant idegessége miatt. Pár nap múlva mindkettőt átadják a büntető bíróságnak. Korotnai ma délelőtt lemondott tiszti orvosi állásáról és az összes klubokból, melyeknek tagja volt, kilépett. Az elmúlt éjjelt ébren töltötte. Korotnait tegnapi kihallgatása után csak azért helyezték szabadlábra, mert Hets Ödön ügyvéd, aki Korotnainak régi jó barátja, garanciát vállalt érte, hogy t. i. úgy az eddigi, mint a még felmerülő hiányok Korotnai vagyonából fedezhetők lesznek. A rendőrségnél hiszik, hogy Korotnai még többet is lopott régebbi idő óta, mint a mennyi a mostani vizsgálat során kiderült. Ma délelőtt Bércy kapitány fölkereste Polónyi Gézát, Korotnai ügyvédjét és vele a rendőrségre ment, ahol kihallgatta. Polónyi kihallgatása után Bércy elhajtott, hogy hová, nem tudják.

Írta: HONTHY ISTVÁN.

163

szát viszi diadalra, mikor karjaiba fogadta azt az embert.

Ebben látja azonban legfényesebb bizonyítékát annak is, hogy ésszontó a szépsége és varázsával meg tudta vesztegetni őt, a ki pedig nem szerette. Szeretett másét, megszerette Szabó Margitot és a sokat csalódott leány is megszerette. S csalják közösen őt; a férfi, mert nem bírta szépsége varázsától szabadulni; a nő, mert sok csalódása miatt nem hitt a férfiben s félt a szívére újra urrá lett szerelemtől.

Hogy azonban a szerelmük igaz, legjobban mutatja ez a körülmény. Egyik a múlt iszonyu emléke, a másik a jelen hatása alatt akart ettől a szerelemtől szabadulni. A leány megtalálta a bosszút s elégtételt vett a múltért; a férfi végre is ki akarja magát ragadni a jelen láncain köztül s szabad akar lenni.

És így érte el Liána szerelmét a vészedelem. De hogy nem érte gyalátságot, hogy nem csalják volna továbbra is, hogy Erdős nem egyesett volna bele házasságukba: azt tudja.

S most nemét egyedül, elhagyatva áll. Legelső szerelmét meggyalázta, ki erre a szerelemre csábította. S aztán maga küzdötte ki magának a szerelem boldogságát, a mely épen ezért nem lehetett állandó. Mi van tehát még hátra az ő számára a szerelemből, a boldogságból?

Idéig érve gondolataiban, úgy érzi, hogy a karcu természetére simuló öltözék megfukladdással fenyegeti.

És felugrik a lehányja magáról a fényes ruhát s felölti csipkepongyolóját.

Olyan benne, mint a szerelem istennője, a ki

162

EGY ASSZONY TÖRTÉNETE.

leveti magát egy székre és ott ül sokáig, mereven nézve maga elé.

Az ember azt hinné, hogy nincsenek gondolatai sem. Pedig sok mindenről gondolkodik.

Bosszija be van fejezve; az utolsó lépés annak a levélnek az elküldése volt.

Erre tehát nem gondol.

De a mi más gondolatait elfoglalja, attól — azt hiszi — hogy az örület szállja meg az agyát.

Ime a szerelmét fenyegeti vészely.

Azt a szerelmet, melyet asszonyi szépségének varázsával szerzett magának, melynek gyönyöreit titokban meglöpté s melynek boldogságával a világ elé akart lépni épen most.

Az a jelenet, a melyet Sárváry gróf elbeszélte neki, már elegendő lenne a vészelytől való félelemre. A mit csak megerősít az, hogy Erdős Béla kerülte ma este a vele való találkozást és kifogás ürügye alatt el is távozott. Pedig az estély után akarták megállapítani eljegyzésük módoszatait.

Érzi, hogy szerelmét vészely fenyegeti s rehamosan tönkreteszi a boldogságát.

De nem az többé, a ki volt, mikor Nemes Ferenc meggyalázta a szerelmét. Ezt a szerelmet maga kereste, maga vivta ki magának. A csalódás érzete hát nem is tudja kétségbeesésre vezetni a szívet; csak azt érzi, hogy üres, félelmesen üres lesz s nem is foglalhat többé helyet benne az igaz, az önfeláldozó szerelem.

Igaz szerelemmel, a szeretni vágyó asszonyi szív minden erejével szerette Erdőt. És feláldozta asszonyi büszkeségét asszal áldatva magát, hogy szépsége vará-

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1896. évi november 14. napján tartott hetivásárán.

Az árak mértékéülként számítottak.

Buza új 6.90—7.10; kétzemes új 5.80—6.—
rossz új 5.70—5.80; árpa ősz 3.40—3.50; tavaszi 4.20—
4.50; zab tavaszi 4.20—4.50; búzákörny 3.—3.20;
kukorica új 3.20—3.40; kukorica ő .— .—;
szalma 1.50—1.70; szalma —80. 1.—

Klasiát: erős, mintegy 450 gabona-kocsi volt a piacon.

NYILT-TÉR⁺)

Nyilatkozat.

Czégtársunk Kovátsits János úr elhunyt folytán, felmerült áhírekkel szemben van szerencsénk a n. é. közönségnek szives tudomására juttatni, hogy a már 50 év óta fennálló mészáros üzletünket továbbra is ugymint eddig Kovátsits János és József czég alatt ugyanazon czég tagok által fogjuk tovább folytatni, azon külömb-séggel hogy az elhunyt czég tag helyett annak fia ifj. Kovátsits József fog közre működni.

A n. é. közönség eddigi szives pártfo-gását kéri

kiváló tisztelettel

Kovátsits János és József
pécsi mészáros czég.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni czégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelőséget a szerk.

Laptulajdonos Feloldás szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Szőlőbirtokosok
becses figyelmébe!

Diszesen kiállított, hasznos utmutatásokat tartalmazó

KÉPES ARJEGYZÉKEM

most jelent meg és minden érdekelt kívá-natra ingyen megkapja.

Tauszig Zsigmond

cs. és k. udvari borszállító Pécsen.

Megnyitás!

BUDAPESTEN.

BUDAPESTEN.

Ujjonnan a haladó korszaknak minden tekintetben megfelelőleg a legkényelmesebb és fényes berendezéssel ellátott

DRECHSLER BÉLA

Udvari kávéháza

IV. KOSSUTH LAJOS-UTCZA 18. sz.

Felül nem mulható látványosság!

Első rangu szálloda
a főváros közepén

„Vadászkürt-szálloda“
BUDAPESTEN.

Ujjonnan berendezve: Lift, villamos világítás, fürdők, távbeszélő, mérsékelt árak u. m.: szép nagy utcai szobák:

I. emeleten 4.50 frt

II. „ 3.50 „

III. „ 2.50 „

Udvari szobák 1.50—2.50-ig.

Huzamosabb tartózkodásnál 20% enged-mény.

Lakosztályok téli tartózkodásra egyezség szerint.
MAGYAR ÉS FRANCZIA KONYHA.

Saját termésű borok.

Kammer Ernő

tulajdonos.

Leggyorsabb segély

székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen a Zenke Zoltán

„BARÁT ITAL“

nővényeser gyomor likör készítménye, használati könyvvel együtt

egy üveg ára 40 és 80 kr.

Kapható Pécs minden nagyobb fűszer üzletben, valamint a készítőnél utánvét mellett

H.-M.-Vásárhelyen.

A nagyméltóságu m. kir. és oszt. cs. kir. kereskedelmi miniszter urak által törv. védve.

Zenke Zoltán.

Megérkeztek!!
a filcz-czipők!

Kaphatók:

Benczenleitner József

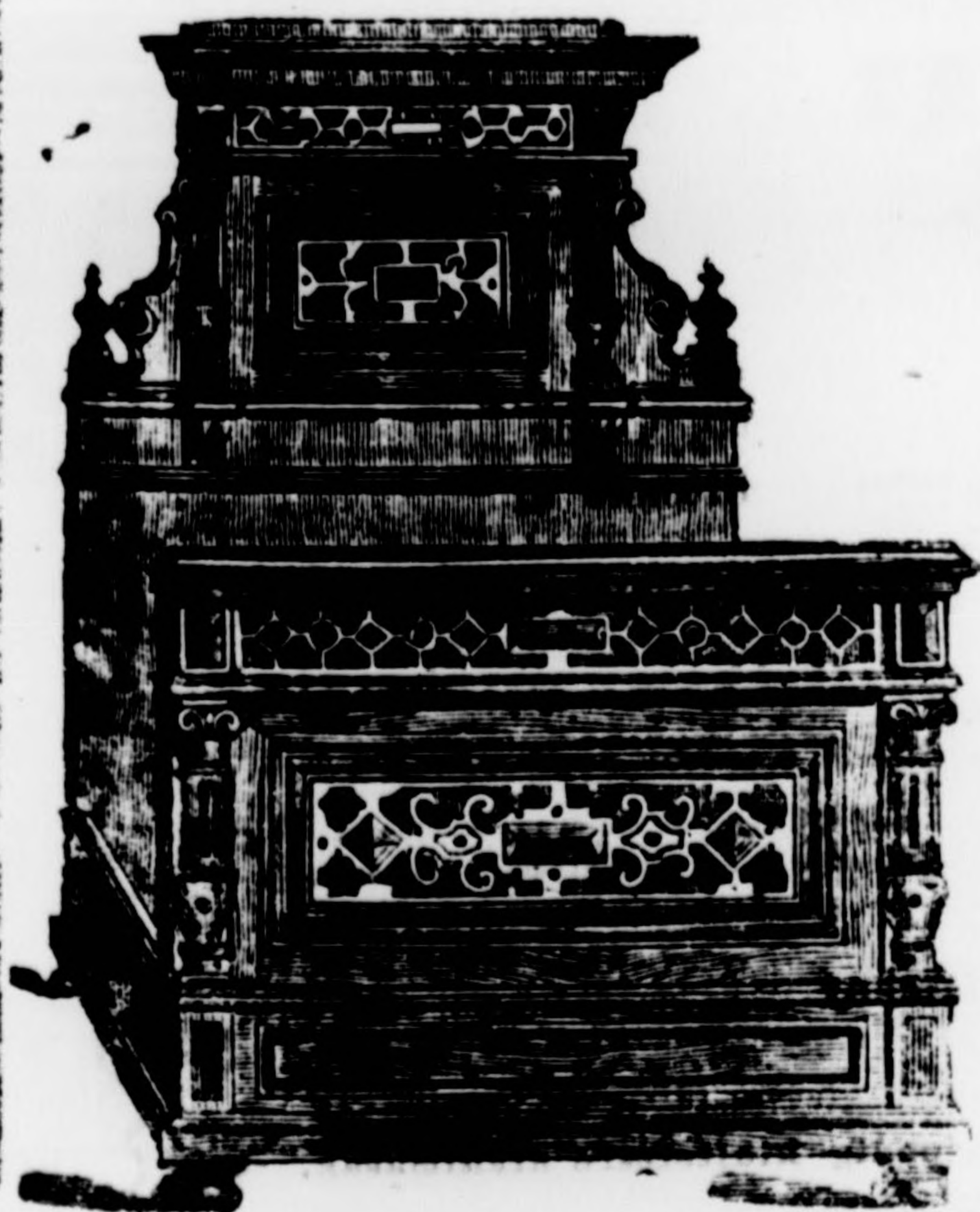
czipóraktárában

Pécsen, király-utca 2. és 5. sz.

ÁRAK:

gyermek részére	60 krtól	2 frt 50 krig
leánykák	70 „	2 „ 80 „
nők	90 „	3 „ — „
férfiak	1 frt — „	8 „ — „

Utazó-czipők, loden vadász-csizmák és valódi orosz sar-czipők (Caloschen) olcsó áron és nagy választékban.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Egy őzi öltöny 11 frt
a Zentler-féle ruharaktárban
Király-utca I. sz. városházával szemben.

17572. sz.
tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Róth Mihály végrehajthatónak, Róth Béla Péter végrehajtást szenvedő ellen 11 frt 35 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. írásbíróhatóság területén levő, Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 672. sz. tjkben felvett 11 f. c. haz. 347. sz. házra, udvarra és kertre 439 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi december hó 24-ik napján délelőtt 10 órakor Hidasd községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 43 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszt. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi szeptember hó 21-ik napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Eladó amerikai szőlővesszők.

5000 sima vessző Solonis 1000 drb. 10 frt.
5000 " " Portalis 1000 " 8 "
4000 gyökeres " " 1000 " 10 "
eladó, Gyulay Péternél Pécsen. Árpád-u.
55. szám alatt.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

**Gabona-rosták,
Konkolyozók**
(trieurök);
kézi kezelésre való
**Széna- és szalma-
masajtók**
fekvően vagy kocsira szerelve.

**Takarmány-füllesztők,
Szállítható takarékkészítő-üstök**
takarmány stb. részére,
zománcz bevonnattal vagy anélkül, szállító-
készülékkel vagy anélkül.

**Szecska- és burgonyavágók,
Darálók**

"Agricola" sorvetőgépek (oletkörék szerkezettel)
mindennemű vetemény számára, váltókerekek nélkül.

Egy-, két-, és több vasu ekék
jótállás mellett elismert legjobb szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab.

gazdasági gépgyárában
BÉCS, II/I, Taborstrasse 76.
Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvételnek.

SIPTÁR LAJOS

pécsi kölcsönös segélyező egyleti pénztárnok
amerikai szőlőtelepein Pécsen (lakik Nagy-Flórián-utca 16. sz.)

1896. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra:

Gyökeres vesszők:

kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

ez renkint

500.000 drb. Rupestris Monticola I. oszt. 45 frt II. oszt. 30 frt	
50.000 " " Metalica " 45 " " 30 "	
200.000 " Solonis " 35 " " 25 "	
250.000 " Riparia selecta (vál. faj) " 75% portalis 20 "	
50.000 " Rupestris " " 20 "	

Sima vesszők 50 cm. hosszúak:

100.000 drb Rupestris Aramon	
Ganzin 1. szám I. oszt. 35 frt. II. oszt. 20 frt.	
500.000 " Rupestris Monticola " 28 " " 16 "	
25.000 " " Metalica " 20 " " 16 "	

a megrendelésnél 25% előleg küldendő be s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítendő ki.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül, mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra feleltetni.

Magy. kir. szőlészeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítom, hogy Siptár Lajos pécsi lakos, szőlőbirtokos, amerikai szőlővessző termelő telepei magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért a róluk lekerülő amerikai vesszők nem ulvastagok, de annál fásabbak, vékony beltek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik s így könnyen és biztosan gyökeresedők. Továbbá bizonyítottam, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris, Monticola, Rupestris Metalica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsen, 1896. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k. kir. szőlészeti felügyelő.

Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Kéretik a megrendelést még az ősz folyamán teljesíteni, miután akkor még a készlet nagyobb s így a kiválasztás is könnyebb.

As I. osztályú vesszők 5-10-12 mm. vastagságuk és azonnali ojtásra, a II. osztályúak pedig kitűntetésre alkalmasak.